

ГЛУПАВАТА ЖЕНА.

Народна приказка.

I.

Имало едно време една глупава жена.

Видѣла тя, че ризитѣ на мъжа ѝ се скъсали, взела платно и конци, занесла ги въ гората и ги прострѣла върху една шипка.

— Шипко, ще ушиешъ ли ризитѣ на мъжа ми? — запитала жената.

Шипката се поклатила отъ вѣтъра, а жената помислила, клати глава съгласна е да ги ушие.

— Добре, добре, уший ги и до недѣля ще дойда да ги взема, — казала жената и си отишла.

Миналъ презъ гората единъ пѣтникъ. Видѣлъ платното и го взелъ.

Изминала се седмицата. Жената дошла да вземе ушититѣ ризи отъ шипката. Гледа —

нѣма ризи, нѣма платно.

— Къде сж ризитѣ, шипко?

Шипката мълчала. Жената се разсърдила.

— Чакай, ще те науча азъ тебе. Мълчишъ а!

Па припнала дома, грабнала единъ търнокопъ, върнала се и почнала да удря, да чупи, да скубе шипката — да я изкорени. Копала, хвърляла, копала, хвърляла — изровила цѣла яма. Нещешъ ли, отдолу се показалъ казанъ пълненъ съ жълтици.

— А, така, видишъ ли, че се уплаши! — рекла радостно жената и напълнила престилката си съ жълтици. Отишла дома и казала на мъжа си: